11/11/2026

Ηχηρό μήνυμα Χίου Μάρκου: «Και εμείς εδώ επάνω είμαστε Έλληνες» (ΒΙΝΤΕΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Με ένα ηχηρό μήνυμα προς την απέναντι ακτή του Αιγαίου, αλλά και προς την ελληνική πρωτεύουσα, ολοκληρώθηκαν το απόγευμα της Τρίτης 10 Νοεμβρίου 2026 οι πανηγυρικές θρησκευτικές εκδηλώσεις στη Χίο, παραμονή της εορτής των πολιούχων Αγίων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου και της συμπλήρωσης 114 χρόνων από την απελευθέρωση του νησιού από τον οθωμανικό ζυγό.

Επίκεντρο των εορτασμών αποτέλεσε ο πανηγυρίζων Ιερός Μητροπολιτικός Ναός των Αγίων Βικτώρων, όπου τελέστηκε ο Μέγας Πολυαρχιερατικός Εσπερινός, συγχοροστατούντων του Μητροπολίτη Χίου, Ψαρών και Οινουσσών **κ. Μάρκου** και του Επισκόπου Χριστουπόλεως **κ. Βαρνάβα**.

Αμέσως μετά την ολοκλήρωση της ιερής ακολουθίας, ακολούθησε πάνδημη

λιτανεία των Ιερών Εικόνων των Αγίων Βικτώρων και της Παναγίας Λατομίτισσας, η οποία κατέληξε στην κεντρική πλατεία της πόλης. Εκεί, ο Μητροπολίτης Μάρκος απευθύνθηκε στο ποίμνιο, εκφωνώντας μια ομιλία με έντονο ιστορικό, εθνικό και εκκλησιαστικό περιεχόμενο, μέσα από την οποία συνέδεσε τη μακραίωνη διαδρομή της Χίου με τις σύγχρονες προκλήσεις που αντιμετωπίζει ο ακριτικός ελληνισμός.

«Και εμείς εδώ επάνω και εμείς είμαστε Έλληνες»

Το πλέον χαρακτηριστικό σημείο της ομιλίας του Χίου Ιεράρχη αποτέλεσε η ευθεία αναφορά του τόσο στην Τουρκία όσο και στην Αθήνα, με τον ίδιο να επιλέγει να ολοκληρώσει τον λόγο του υπενθυμίζοντας την αδιαπραγμάτευτη ελληνική ταυτότητα των κατοίκων του νησιού.

Αναφερόμενος στη θέση της Χίου μέσα στην ελληνική επικράτεια, περιέγραψε τους κατοίκους της ως ανθρώπους που παραμένουν πάντοτε στη μνήμη του Θεού, ακόμη κι όταν αισθάνονται παραμελημένοι από την πολιτεία.

Ιδιαίτερη βαρύτητα απέκτησε η φράση του «και ίσως καμιά φορά ξεχασμένοι από τους ανθρώπους», η οποία προηγήθηκε της καταληκτικής του διακήρυξης προς δύο διαφορετικές κατευθύνσεις: την εχθρική, όπως τη χαρακτήρισε, Ανατολή και την πρωτεύουσα της ίδιας της χώρας.

Ο Μητροπολίτης κάλεσε τους Χιώτες να διακηρύσσουν προς αμφότερες τις πλευρές «ότι και εμείς εδώ επάνω και εμείς είμαστε Έλληνες».

Η ελληνική ταυτότητα της Χίου και το μήνυμα προς την απέναντι ακτή

Σημαντικό μέρος της ομιλίας αφιερώθηκε στην ιστορική συνέχεια του ελληνισμού στο Αιγαίο και στην ανάγκη διαφύλαξης της εθνικής φυσιογνωμίας των νησιών.

Ο Μητροπολίτης Μάρκος υπογράμμισε ότι η Χίος, παρά τις κατά καιρούς δυσκολίες, εξακολουθεί να παραμένει σταθερή στον ιστορικό και εθνικό της προσανατολισμό, κάνοντας λόγο για ένα νησί που συνεχίζει να στέκει στην ίδια γεωγραφική θέση, «άλλοτε απολαμβάνοντας προνόμια και άλλοτε στερούμενο ακόμα και όσα δικαιούται».

Με ιδιαίτερα αυστηρή γλώσσα αναφέρθηκε σε όσα χαρακτήρισε ανιστόρητες και προκλητικές επιδιώξεις από την Ανατολή, προτάσσοντας απέναντί τους την ελληνική σημαία και τον σταυρό ως αδιαχώριστα σύμβολα της ιστορικής και πνευματικής ταυτότητας του τόπου.

Στη συγκεκριμένη αναφορά του χρησιμοποίησε τη γαλανόλευκη ως σύμβολο της συνέχειας του ελληνισμού, συνδέοντας τα χρώματά της με τον ουρανό και τη θάλασσα του Αιγαίου.

Ο ίδιος στάθηκε ιδιαίτερα στη σημαία ως στοιχείο που εκφράζει, όπως ανέφερε, «την γαλάζια ταυτότητα ετούτου εδώ του τόπου, την ελληνική του ταυτότητα».

Από τον Όμηρο και τον Μέγα Αλέξανδρο έως τον Απόστολο Παύλο

Στη συνέχεια της ομιλίας του, ο Μητροπολίτης πραγματοποίησε μια εκτενή ιστορική αναδρομή, αναζητώντας τις ρίζες της ελληνικής φυσιογνωμίας της Χίου στην αρχαιότητα, στους βυζαντινούς χρόνους και στην περίοδο της οθωμανικής κυριαρχίας.

Αφετηρία της αναδρομής αποτέλεσε ο Όμηρος, τον οποίο συνέδεσε με τις ακρογιαλιές της Χίου και την απαρχή της ευρωπαϊκής λογοτεχνίας. Επικαλούμενος την ομηρική παράδοση, υπογράμμισε τη σημασία της ελληνικής γλώσσας ως φορέα πολιτισμού, που διαδόθηκε σε μεγάλες γεωγραφικές εκτάσεις του αρχαίου κόσμου.

Ακολούθησε η αναφορά στον Μέγα Αλέξανδρο και στην επιγραφή που, σύμφωνα με όσα επισήμανε, φυλάσσεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Χίου και συνδέεται με τις σχέσεις του Μακεδόνα στρατηλάτη με τους Χίους.

Ο Ιεράρχης αξιοποίησε το συγκεκριμένο ιστορικό παράδειγμα για να αναφερθεί στην ελληνικότητα της Μακεδονίας και στη γλωσσική συνέχεια του ελληνικού πολιτισμού.

Από την αρχαιότητα πέρασε στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες, μνημονεύοντας τον Απόστολο Παύλο και τη διέλευσή του από τη θαλάσσια περιοχή της Χίου, ενώ ιδιαίτερη αναφορά επιφύλαξε στον Άγιο Ισίδωρο, συνδέοντας το μαρτύριό του με την πνευματική ιστορία του νησιού και τη μαστίχα.

Η ιστορική αυτή διαδρομή συνεχίστηκε στα χρόνια του Βυζαντίου, με αναφορά

στον αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Μονομάχο και στην ίδρυση της Νέας Μονής Χίου, την οποία παρουσίασε ως ένα από τα σημαντικότερα αποτυπώματα της βυζαντινής κληρονομιάς του τόπου.

Οι νεομάρτυρες, η Χίος της θυσίας και ο καταστροφικός σεισμός του 1881

Ξεχωριστή θέση στην ομιλία κατέλαβαν οι δοκιμασίες που γνώρισε η Χίος κατά τη διάρκεια της οθωμανικής κυριαρχίας.

Ο Μητροπολίτης αναφέρθηκε στο πνευματικό και αναγεννητικό κίνημα των Κολλυβάδων, στη σημασία της θρησκευτικής παιδείας και στη θυσία των νεομαρτύρων, τους οποίους παρουσίασε ως πρόσωπα που διατήρησαν ζωντανή την πίστη και την ιστορική συνείδηση του υπόδουλου ελληνισμού.

Μέσα από ιδιαίτερα φορτισμένες αναφορές περιέγραψε και το μαρτύριο του ιεράρχη της Χίου κατά την περίοδο των μεγάλων διωγμών, συνδέοντας την εκκλησιαστική ιστορία με τις τραγικές σελίδες που σημάδεψαν το νησί.

Η απελευθέρωση ανήμερα των πολιούχων και η προσφορά της Χίου στην Ελλάδα

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε ο Μητροπολίτης στη χρονική σύμπτωση της απελευθέρωσης της Χίου με την εορτή των τριών πολιούχων της, των Αγίων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου.

Ο ίδιος παρουσίασε την 11η Νοεμβρίου του 1912 ως ημέρα βαθύτατου θρησκευτικού και εθνικού συμβολισμού, αποδίδοντας ιδιαίτερη πνευματική σημασία στο γεγονός ότι η έλευση της ελευθερίας συνδέθηκε με την ημέρα κατά την οποία οι Χιώτες τιμούν τους προστάτες Αγίους τους.

Πέρα από την απελευθέρωση, ο Μητροπολίτης στάθηκε και στη συνεισφορά του νησιού στην ανάπτυξη του σύγχρονου ελληνικού κράτους.

Υπογράμμισε ότι, για περισσότερο από έναν αιώνα, η Χίος συμμετέχει ενεργά στη θρησκευτική, πολιτική, στρατιωτική, επιστημονική, καλλιτεχνική, οικονομική και εμπορική ζωή της χώρας, με ιδιαίτερη όμως έμφαση στη ναυτιλία.

Κατά τον ίδιο, η σημαντικότερη προσφορά των Χιωτών προς την πατρίδα αποτυπώνεται στη διαχρονική παρουσία τους στην ελληνική εμπορική ναυτιλία,

την οποία χαρακτήρισε κυρίαρχη σε παγκόσμιο επίπεδο.

Με την αναφορά αυτή συνέδεσε την ιστορική συμβολή του νησιού με τη σημερινή οικονομική του δυναμική, υπενθυμίζοντας ότι η Χίος δεν υπήρξε απλώς αποδέκτης της εθνικής ελευθερίας, αλλά και σημαντικός συντελεστής της ανάπτυξης και της διεθνούς παρουσίας της Ελλάδας.

Από αυτήν ακριβώς τη διαχρονική προσφορά άντλησε και το νόημα της καταληκτικής του παρέμβασης, απευθυνόμενος όχι μόνο προς όσους αμφισβητούν τον ελληνικό χαρακτήρα των νησιών, αλλά και προς την ίδια την ελληνική πρωτεύουσα, υπενθυμίζοντας ότι οι κάτοικοι της ακριτικής Χίου παραμένουν αναπόσπαστο τμήμα του ελληνικού έθνους.

Πηγή: **politischios.gr**